

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fóia acést'a ese tóta Marti sér'a,
— dar prenumeratiunile se príimescu
in tóte dílele.

Pretíulu pentru Ostrunguri'a: pre anu
8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de aan 4 fi. pre unu tri-
luniu 2 fi. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fi.
pre unu triloniu 2 fi. 50 cr. in v. a.
Unu esemplariu costa 15 cr.

Tóte síodieniele sí banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunca diríginte a diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Inserțiunile se príimescu cu 7 cr. de
linia, sí 30 cr. taese timbrale.

Fraților in Cristosu sí in Traianu!

Fia léculu ori nu fia,
Numai plat'a sà se scia!

Este cunoscutu, cà coler'a e in
tiéra.

Medicii cei mai renumiti in precep-
tele loru recomanda ómeniloru **vofa
buna sí bun'a dispositia**, ca
unu feliu depreservativa in contr'a
colerei.

— Cine-lu face pre publiculu nostru
bine dispusu?

— Eminaminte glumele vre unui
diariu umoristicu.

— Vreti sà sciti unde se afla unu
astu-feliu de diurnalul glumetiu?

— Singurulu diurnalul glumetiu, dí-
su „Gur'a-Satului“, se afla in Aradu (Ungari'a).

Ergo: „Gur'a-Satului“ este o preserva-
tiva in contr'a colerei, — sí estu-modu aveti
detorint'ia facié de insí-ve, a vi procurá cu micu cu mare
acést'a preservativa in contr'a colerei, abonandu-ve la
„Gur'a-Satului“ cu fi 4. pentru noulu semestru
Juliu — Diece m vre, 1873. celu ce se incepe toc-
mai cu nrulu de facié.

Apoi sà o sciti, cà lécurile nu se dau in cinste, neci
pre acceptare, — ci lécurile se dau pre bani!

Fia in césu bunu! Aminu.

„Gur'a-Satului“
docturu de colera.

Maic'a vrajitória.

— Balada Moldovanésca. —

I.

— In césu greu de média-nópte
D'unde vinu, in taina. síópte?
La ulitia cine iéste
Invelita bine 'n fasie?
— Est'o maica, buna tare.
Pe pamentu parechia n'are:

Capulu ei celu invelitu
Par' cà est' unu ou clocitu;
La grumazi pórtá bitusia,
Sà nu recésca la gusia;
Totu se plange, cà-e morbósa,
C' are junghiu pr'in capu sí óse,
Sí este nefericita,
Cà nu dórme liniscita.
Asta maic' ar fi de dómne,
Dar' traiesce cu bobóne:
Dile, traiu, viéti'a 'ntréga,
Pr'in vrajiri vre sà diréga;
Ferbe, cóce, sfredelesce;
Fuse sí papusi gatesce
Sí le duce, le 'ntiepiga
La vajmasi'a cea mai mica.
Acum maic'a fàra stare
Baga vraje 'ntr'o caldare,
Murmuindu nisce cuvinte,
Ce lipsescu pre omu de minte.
Cani réiasì, stirvini sí óse,
Tóte-su semne vrajióse;
Câte ierburi, radecine,
Tóte le indésa bine
In caldarea cea spurcata,
Síoptindu dísu-a necurata:
„Férba olulu, sfèreiésca,
„Ca toti sà se prapadésca:
„Gli, gli, gli, sí hi, hi, hi,
„Eu pre toti i-'oiu prapadí!!“ . . .

II.

Éta 'ndata se aréta
Fíica-sa nevinovata;
La caldare se opresce,
Cauta, 'n ea, ce clocotesce,
Apoi ie lingur'a mare
Sí amesteca 'n caldare,
Síopotindu fàra 'ncetare

Asta tainica cantare :
 „Aleu, leu, tu fetu de dragu!“
 „Parasesce alu teu sacu,“
 „Baga-te in ce mi dragu,“
 „Dóra de barbatu mi-lu facu!“
 „Aleu, leu, vecine bune,“
 „Draculu sî pe voi l'oiu pune,“
 „Sî eu credu sà ve sugrume;
 „Cà tenerii însîelati“
 „La noi de felu nu-i lasati,“
 „Destî eu li-asî inchiná“
 „Sufletulu sî anim'a“,
 „Sî mai scumpu ce potu avé!“

— Hopu lele de domnişoru !
 Nu cascigi asîa usîoru,
 Ori câte vrajiri vei face,
 De dragutiu pre care-ti place.
 Sà pui tu cu muma-ta
 Tóta trud'a, ce vi-ti dá;
 Sà pui fuse sî papusîe,
 Sà pui snépeni pr'in culcusîe,
 Sdrentie, unghii, óse, ghiere,
 Córne, flituri, carugele,
 Chiaru de sub unghii imala,
 D'in urechi unsóre-amara,
 Bracinare sî obele,
 D'in stirvine bucatiele,
 Lemnu d'in usîa, d'in mormenturî,
 Cane turbatu d'unga garduri,
 Degete dela baietu
 Mitutelu, nevinovatu,
 Sioperla, pele de sierpe,
 Brósca, care 'n balta sîede, —
 Tóte-aceste de le-ati ferbe,
 C'unu tiurtiuu dela ratioiu, —
 Nu se temu junii de voi !

* * *

Déra maic'a cu-a sa fiica,
 Fàra grige, fàr' de frica,
 Dau odata in caldare,
 Incàtu draculu d'in ea sare
 Sî le 'ncarca pe prajina,
 Sî le duce 'n góna plina!

Culésa de:

Piparusiu Draculetii.

O „Cazania“

d'in cea dela espusetiunea gen. d'in Vien'a.

„Descépta-te celu ce dormi!“
 Efes: V. — 21.

Iubitiloru crestini! — Precumu totdeun'a, asîa sî acum, me apropiu catra voi cu iubire parintésca, care necurmatu o am avutu catra voi; si nu voiescu sà vi spunu lucruri mari, cari nu sunt pentru noi, nici nu voiu cuventá despre tainele firei, care ar fi invatiatur'a intieptiloru vécului acestui'a, nici nu vreu sà vi portu cugetulu pr'in locuri indepartate, cari nici altmintrele nu le-amu potè ajunge; — sà remanemu noi la seraci'a nóstra si sà ajutorámu sî noi dupa slabele nóstre poteri — celor'a ce ni

voiescu totu binele sî ustenescu pentru fericirea nóstra. — Vedeti! vedeti! pre lunga tóte bèrfelele sî clevelele ómeniloru stricati, càtu de frumosu ni se infaciosiéza lumea de astadi 'naintea ochiloru.

Ici zaresci unu leprosu. sormanulu se clastina intre viétia si mórte, sî elu totu-sî are anima buna catra de aprópele, grabindu sî silindu a-i tinde man'a de ajutoriu, ba asîa dicendu — cu sil'a impingendu-lu pe calea cea drépta, ca acest'a sà-sî vina in ori sî sà cunósca cumu e binc sî cumu e reu; mai privesci cole cumu altu podegrasiu, cugeti cà chiaru Provedinti'a l'a increstatu, sî l'a tramisu ca sà fericésca némurile sî limbele sî sà semene pre pamentu sementi'a fratietatii sî a buneii intielegeri; càti orbi, càti schiopi, càti gâbi, càti uscati, — sî aice jace minunea — toti vinu intru ajutoriulu teu. — Sî óre tu crestine sanetosu fiindu; sà nu te tradiesci? sî sà nu-ti deschidi ochii mintii tale, sî sà cunosci facerile de bine cele multe, de care te impartasiesce deaprópele de lunga „scaldatórea oiloru,“ fiesce-care aréta catra tine atàt'a iubire. O crestine! nu-ti este iertatu a remanè nemultiunitoriu.

Candu la „vreme“ se va pogorî angerulu Domnului, voi toti trebuc sà fiti cu indemana sufucati sî pregatiti sî a prinde de câte unulu, — pentru de a-lu mantui in Vithesd'a. Acést'a apoi ar fi fapta crestinésca vrednica de voi si de aprópele vostru bunu sî induratu. Acést'a pretinde dela voi legea sî baseric'a, Crestiniloru! nu fiti ne-priceputi; aduceti-vi a-minte de virtutile parintiloru vostri, càtu au suferitu fericitiu, pone ce v'au ascuratu vóa S. baserica, drépta mostenire. dupa cumu o aveti astadi; dela voi barem atàt'a se pretinde, ca sà pastrati cele ce ati mostenitu dela parintii vostri. Inchinati-ve 'naintea paretiloru acestor'a: manele parintiloru vostri i-au ridicatu; sarutati pamentulu de sub petiórele vóstre: acolo jacu stramosii vostrii ingropati dupa multe lupte pentru fericirea vóstra. Sà sciti, cà loculu, unde sunteti acumu, este loculu mantuirei vóstre. Veniti aice càtu de desu in Dumineci sî Serbatori; cartea acést'a ce eu am in mana, e santa, in ea se cuprinde cuventulu lui Domnedieu, sî eu totu-de-un'a voiu cetî d'in ea invetiaturi folositorie a buna - óra ca sî astadi, cà voi sà ve *luminati* sî sà nu dormiti necurmatu; — sà fiti tredi, cà nu peste multu va sosi — „vremea“, in care va suná ór'a mantuirei vóstre. — Priveghiati deci sî accepitati mirele cu candelule aprinse. — Aminu.*)

Ursici.

Georgu Ioanovicu, secretariu alungatu de la ministeriulu *maghiaru* de cultu si instructiune publica, — d'in recunoscintia catra acestu ministeriu, — s'a pusu sà cultiveze limb'a *magiara*, adeca a celoru ce i-au datu in dosu; — cà-ci s'a pusu sà lucre umeru la umeru cu filologii magiari, pentru compunerea dictionariului istoricu magiaru, sî a subscrisu provocarea philologiloru magiari catra magiari in acést'a cauza, dicendu ca sà conlucre in interessulu limbei „*nóstre*“ (magiare ? !)

*) Cazani'a intréga fiindu cam de acést'a tiesetura, credemu, cà are destula titlu, pentru a fi espusa 'naintea unei lame întregi. (!)

TAND'A SÌ MAND'A

T. Óre cum a ajunsu „cazani'a“ la espusetiunea d'in Viena?

M. D'apoi usioru, cineva a dusu-o sí o a pusu acolo.

T. Ei dar acelu „cineva“ a dusu sí o a pusu acolo d'in batjocura catra romani.

M. Ba mai cu graba d'in frica de „cazania“ sí de cealalte ca acést'a, aceste de nu ar fi „cineva“ numai decatu aru fluera in buze.

T. Apoi de ce se teme „cineva“, nici nu pré scapa.

T. Apropo — procopsitu! Ce d'ici de Domnulu cel'a din „Albin'a“, acelu inca a fi procopsitu-o cu esamenele *medicinistiloru d'in Beciu?*

M. Ba frate! acelu a pone odata cu capulu

Tiganulu in ceriu!

— Traditiune poporale. —

Adunatu-se-au odata toti tiganii de pre lume,
Ca omeni cu chibsuire sí cu 'nalta 'ntieptiune.
Pre o culme de delu mare, ca toti sa se sfatuiésca,
Cum de-acolo sa tramita colo-'n Patri'a cerésca
Pre „Dad'a“ loru hèlu mai mare, numitu „*Danciuulu*“

Ca sa céra „*direptate*“ oblu dela Domnedieu!
Dupa ce se intielese frumosu, bine, omenesce,
Intocmai ca deputatii cei'a dela „Pute-a-Pesce,“
Dupa ce se scármanare sí d'in vorbe sí de pèru,
—Au disu toti marelui „Dada:“ „avri Danciuule la ceru!“
Elu d'in graiu li-a disu loru:

„Purdeiloru!

Voiniciloru!

Fireati ai draciloru.

Càratí-ve,

Duceti-ve.

Pr'in tíera

Dupa céra,

Sà facemu o scara,

Sà me suiu pre ea in susu,

Precumu sfatulu ati adusu!“

N'apucà a eiuntà vorb'a precandu tiganesc'a céta
Se impràscia deodata sí-ocolesce tíer'a tóta,
Ca sa-adune céra multa! Bene!.. Totu e ispràvitu!.
Danciuulu nostru e aprópe la Domnedieu de sositu.

— „Buna diu'a Dómne!“

— „Da ce-e mài tigan!“

— „Am venitu o Dómne sa ni dai dreptate,
Cà-ci destulu sieduramu prela „guri de sate!“

Mai lasa pre unguru, mai lasa pre nemtiu!

Mai adu-ti a-minte sí de ceia-l-alti.

Ei vreu sa ni suga meduh'a d'in vene.

Indura-te deci Dómne sí spre tiganime!

Mai lasa sa domnésca sí némulu tiganeseu,

Cà-atunci va fi fericee totu némulu omenescu!“ — —

Atunci surise domnulu sí blandu lu-a mangaiatu,

Dicendu, ca sa-accepte la cele guri de satu,

In h'rube sí pr'in corturi, precumu au acceptatu.

Cà-ci sí ei vreodata voru fi cu imperatu!

(De-atunci'a se aduna tiganii desu la sfatu.

Gandindu cà-e venitu tempulu sa-si puie imperatu.

De-atunci'a pórtá frica sí-alu nostru ministeriu,

Decandu tiganulu fuse la Domnedieu in ceriu!)

— Destulu cà Dad'a nostru la-acea promisiune.

Lingendu-se pre buze, o ia cu repediune.

Cu fug'a, inapoi, sa spuna la purdei

Vestea cea 'mbucuratória, cà voru avè domni sí ei!

Sì grabindu-se, ajunse chiaru pre unde se-a suitu.

Dar' ce spaima ilu cuprinse cà-ci sórele-a resaritu—

Sì scar'a sa se-a topitu!

Elu de-acolo-a disu rostitu:

„Hei purdeiloru!

Tiganiloru!

Fireati ai draciloru!

Faceti-mi diosu unu dricaiu.

Ca d'aci pre elu sa saiu!“ —

Ei atunci au adunatu

Unu caru cu spini încàrcatu,

Pre de-asupr'a vre-o trei grape

Sì cam totu-atàte sape,

Ca sa fia càtu mai móle

La a *Danciuulu* nostu fóle!

Elu atunci ca friptu

De susu a saritu!..

Toti purdeii - atunci,

Cu muieri, cu prunci,

La elu au alergatu,

De lu-au intrebatu:

Déca se-a lovitu!

Elu li-a disu rostitu:

„Eu nu me-am lovitu!

Ci-unu petioru mi-am ruptu d'in siele,

Cela-l-altu abià se tiene 'n pele,

O mana mi-am scrintit'o d'in cotu,

Ce abià se mai tiene in nodu!“

Dupa acea se-a luatu

A-casa de se-a càratu,

Tare multu se-a bucuratu,

Sì-acolo se-a ospetatu;

Cà-ci „dad'a“ aveá

'n posesia sa

O óie bucalae,

Ce-a fétatu síepte mnei in paie,

Sì la vindici

Li-a junghiatu cincii,

La alti ospeti nuoi

Li-a friptu pre cei duoi!

Dupa-ce se-au implutu,

Li veni doru sí de beutu!

Dad'a éra li grai:

Dragii dadei, buni copii!

Stati cà dad'a va aduce:

Unu blidocu de lapte dulce

Dela ói'a bucalae,

Ce siede colo in paie!“

Atunci dad'a mergea sa-o mulga. —

Ói'a apucà la fuga,

Dad'a o prindea de lana,

Ói'a ilu prindea de mana,

Dad'a i dícea ei: „bèr!“

Ói'a-i respundea lui „hèr!“

Dad'a vrea a-i dá in capu,

Ói'a facu-odata „hap!“

Man'a dadei sangeră
Sî amaru se vaetă!
La purdei se-a aretatu!
Dar' ei multu se-au spariatu!
Si-au facutu unu cioroboru—
Si-o luara la petioru!
Si-au remasu bietii 'nsetati,
Chiaru pone 'n diu'a de adi!

Busuioacu.

Corespondinția.

Frate Tanda!

Ti-am promis, că d'in caletori'a mea suscepta pr'in tiér'a lui Pista, locuita mai numai de romani, ti-oiu scrie; deci—mi implinescu promisiunea:

Multe am vediutu, multe am auditu, dara tôte nu le potu insiră, ci me rostringu la unu obiectu, car lu-am judecatu mai batatoriu la ochi, mai sîodu, sî acel'a e:

In multe orasîe de frunte am vediutu la bolte scrisu, inca sî cu litere aurite, „trauere Waaren“ „gyász kelme“, dara nu am priceputu: pentruce se sporesce astfelu materi'a de doliu? Deci pe strata intrebai pre unu individu galantu imbracatu, dupa form'a d'in afara domnu, că dóra ar fi moralitate? Care domnu intrebându-me „Mit akar?“ me lasă sî se duse mai de parte, pôte dóra că nu i-a fostu spre placere a audî cuventu romanescu. Intrebai pre altulu, care mi respunde, că inscrierea duchenariloru ar fi numai unu premergatoriu a sortei romaniloru, sî a-nume a teneriloru aspiranti la statiune notariale, cari teneri la essaminele de curendu introduse curiosu se respingu.

Respunsulu acest'a inca nu m'a multiumitu, socotindu, că dóra singuru fiindu d'in acei teneri respinsî, vorbesce d'in patima. Intraî dara intr'o pravalia cu inscriptiunea mai susu amintita, unde unu teneru negotiatoriu pe asemenea materia de doliu stă in tergu cu unu barbatu, pre care la prim'a vedere lu-am judecatu de unu aristocratu, dara pe cum apoi am vediutu, m'am insfelatu. Barbatulu acest'a vedindu că tenerulu negotiatoriu nu-mi scie respunde, priimi rolulu acestui'a sî-mi dîse: Se afla o classa de negotiatori speculanti, cari se potu judecă de barometrulu tempului politicu. Acesti'a dóra combinandu giurstarile: cumu se corumpu poporulu alegatoriu, apoi alesîi representanti cumu se pórta, sî altele asemenea, pôte dóra avendu sî corespondinția cu ómeni de rangu mai 'naltu, prevedu orosi-cumu venitorimea, deci se prevedu cu asiã materia, de care socotescu, că va avè trecere.

Neci acestu respunsu nu m' a multiumitu; asî fi cerutu deslucire mai limpede, dara m'am sfiitu nu cumu-v'a să me judece de totu simplu.

M'am vediutu dara silitu singuru sà-mi fragmentu glava, sî asiã d'in respunsurile primite sî seriosu combinate am dedusu, că tiér'a repede pasfescu, catra o stare dóra neasceptata, in care cea mai mare parte a poporatiunei, trebuindu sà restituie pretiulu coruptiunei, se va inbraeă in doliu, pentru unu absolutismu personalu, in schimbatu cu altu absolutismu constitutionalu mai asupritoriu decâtu cela-l-altu. Nu sciu deveni va tiér'a in asiã stare, séu ba, dara déca va veni, starea natiunei nemagiare pe tóta intemplanrea va fi mai asuprita sî treba sà santimu durere, că-ci poporulu romanu sub întielegintia sclintita, conducere egoistica séu rafinata, consortiala artificiosa, singuru a concursu la perireea sa! — Acumu frate mai fremanta-ti sî tu glava, că ore gacitu am?

Datu intr' unu orasîu de frunte, in II-le a lunei de tentatiune, anulu 6. dela constitutiunea restituita pentru altii. Alu teu

frate de cruce:

M a n d' a m. p.

Anecdote.

— Me rogu, spune-mi, domnisorule, la câte césuri e? că-ci am sà me infaetosiezu inaintea Ném-tiului tocmai la 10 — intreb'ă unu tieranu pre unu teneru, ce- sî legă de gátu nesce zale, ca sà tréca naintea lumei de omu galantu!

— Nu sciu! că-ci alu meu intardia cu câte-v'a minute! respunde tenerulu restitu, continuandu-sî pasii.

— Ha! ha! . . . mi se pare că intardia cu 20 de zloti? — continuă tieranulu glumeti, scotiendu unu zimbetu sarcasticu.

— Ti gratulezu frate! Cumu de nu ti-ai perdotu delocu presentia inaintea atătui publicu? . . . — intreb'ă unu popa pre altulu, ce tocmai predicase.

— D'apoi éca ti voiu spune! Ieri me preambam pre délulu „Cociorvii“, la a carui póla eră o turma de biboli, mestecati ici colea câte cu unu calu séu sî câte cu unu magariu. Mi veni in minte sà-mi recitezu cuventarea mea, ce o dîsei adî; sî punendu me in pusetiune ca-sî candu delutiulu mi-ar' fi amvonulu sî frumos'a turma unu publicu stralucitu de ómeni de calitate diversa, — reusîi excellenter. Astadi frate neci că-mi pásá! Mi se pareá, că vedu totu bibolii, magarii sî caii de ieri, i respunde cela-l-altu cu unu aeru glumeti.

Tóc'a Redactiunei.

■ Cu nrulu de facie incepemu cursulu noulu semestru (Juliu — Diecemvre), sî elu se tram'te numai celoru ce sî-au reuoiu abonamentulu, că-ci avemu sà fimu regulati sî noi, dar sî on. publicu chiaru. Deci reclamămu cu întetire spriginulu trebuintosu!

(*Erori de tipariu*) sunt in nrulu precedinte, pagin'a 98. colon'a II. sirulu 35. 36. „nu mai pôte sà tréca astriaca decâtu“ in locu de „nu mai pôte sà tréca graniti'a austriaca, decâtu“, — sî totu acolo sirulu 38. 39. „sà fia facutu ministrii nostrii graniti'a acestu lucru?“ in locu de: „sà fia facutu ministrii nostrii acestu lucru?“

Dlul *Davidu Dascalu* in *Giul'a*: Sum'a de fi. 4. ce ni-o ai tramisu in 28. Main cur. se scie pentru semestrulu Iannariu — Juniu 1873. Asîe dara la 1. Juliu ai sà te reabonezi. Salutare!

„*Cuventare funebreale, tiemula cu ocaziunea inmormentarei unei vergure*“ alegori'a e bine nimerita; éra obiectulu merita a ne ocupá de elu câtu mai multa.

Proprietariu, editoriu sî redactoru diriginte: **Mircea B. Stanescu.** — Girante respundietoriu sî coredactore: **Basiliu Petricu.**

Publicatiuni.

Se afla spre vindiare sî se potu trage dela subsemnatulu editoriu (Aradu, strat'a Teleki-ana nrulu 27) urmatóriele uvrage romanesci:

1. „*Poesii de Iulianu Grozescu*“ cu portretulu autorului. Pretiulu 2 fl. in v. a.

2. „*Buchetu*“, cadrulu romanescu pentru forte-pianu, de dn'a *Mari'a Nivó'a* nascuta de *Sierbu*. Pretiulu: cr. 80. in v. a.

3. „*Calindariulu Babeloru*“, calindariu umoristicu, pentru anulu 1871. totu de o data sî pentru 100 de ani. Pretiulu: cr. 30. in v. a.

4. O coleptiune completa d'in diurnalulu umoristicu „*Gur'a Satului*“, semestrulu II. anulu 1870 brosiuratu. Pret.: fl. 3 v. a.

5. O coleptiune completa d'in diurnalulu umoristicu ilustratu „*Gur'a-Satului*“, cursulu intregu alu anului 1871. brosiuratu. Pretiulu fl. 6. in v. a.

6. O colectiune completa d'in „*Gur'a-Satului*“ anulu 1872. brosiurata. Pretiulu fl. 6.

7. O colectiune completa d'in „*Gur'a-Satului*“, semestrulu I. anulu 1873. brosiurata, cu fl. 4.

8. *Portretulu* fericitulu mitropolitu *Andreiu Barone de Siagun'a*. Pretiulu d'in preuna cu portulu postale 50. cr.

Dupa 10. esemplarie unulu se da ca rabatu, fia in natura, fia in valórea lui.

M. B. Stanescu.